

РЕШЕНИЕ

№ 34293

гр. София, 03.09.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в
публично заседание на 20.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **6433** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК вр. чл. 84, ал.2 и чл. 76б, ал.1, т.2 ЗУБ. Образувано е по жалба от М. А. И., гражданин на И., с ЛНЧ [ЕГН], лице от мъжки пол, [дата на раждане] в И., чрез адвокат М. от АК – Х., срещу Решение № 144Х/04.05.2026г. на интервюиращ орган Д. Т. при Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл.76б, ал.1, т. 2 ЗУБ не е допусната последваща молба от дата 15.04.2026г. до производство по предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че с втората поред последваща молба са представени нови доказателства, които имат значение за личното положение на оспорващия - Решение /Присъда/ от Апелативен съд на Н., Наказателен съд и конкретно, че на 22.01.2026г. срещу М. И. е издадена Присъда, с която е осъден на 6 години затвор по обвинение, че през 2023г. преди принудително да напусне И. по време на телевизионно интервю, което дава за национална медия в И., обидил публични власти. Това обстоятелство задълбочавало репресията спрямо М., и пореден акт за постигане на арест и съответни негативни последици за живота му. Тези факти били подкрепени от предходно подадени документи и доказателства, като издадената присъда била кулминацията на реално осъществено преследване и репресия срещу М. И. и което счита за предпоставка за откриване на ново производство за международна закрила. Претендира се, че оспорения акт б е издаден в противоречие с материалния закон и в нарушение на административно-производствените правила, всички факти били разгледани само формално, също се позовава на грешни заключения в мотивите - конкретно посочва интервю през 2026г., съдържало много неточности и необосновани заключение.

В жалбата се изтъква и довод, че производството по допустимост на последваща молба нямало за

цел да изследва основанията за предоставяне на такава закрил, а само установяване на предпоставките по чл.13, ал. 2 ЗУБ, а доколкото бил представил нови писмени доказателства, то били изпълнени изискванията на чл. 76а ЗУБ. Също оспореното решение се основавало на предположения и анализ на представени доказателства, с което интервюиращият орган превишил правомощията си като постановил решение по същество на молбата за международна закрила, в която връзка се позовава на чл.33, пар. 2, б. г) от Директива 2013/33 и на чл. 40, пар. 2 и пар. 3 от Директива 2013/33, но от изложеното в жалбата за съдържанието на разпоредбите е видно, че се касае за разпоредби на Директива 2013/32. Цитира съдебна практика на АС Хасково по адм.д. 856/2025г., по адм.д. 1760/2026г. на АСС, препраща към т. 40 и т. 44 от решението на Съда на ЕС по преюдициално дело C-921/19 по тълкуването на чл. 40, параграф 2 от директива 2013/32 и чл. 4, параграф 1 от директива 2011/95. Стига до заключение, че изискващата се преценка не можело да бъде извършена в рамките на 14-дневния срок по чл. 76б, ал.1 ЗУБ, а само в рамките на производство по общия ред.

Жалбата се поддържа изцяло пред съда чрез адв. М., жалбоподателят не се яви в съдебно заседание, а в ход по същество адвокатът поддържа и основателността ѝ по изложените в същата съображения. Изтъква и довод, че общата ситуация в И. била неотнормима към допълнително приложеното доказателство, защото в случая се иска предоставяне на статут на бежанец, а не хуманитарен статут. Исканията до съда са за отмяна на оспореното решение и връщане на преписката на интервюиращия орган при ДАБ - Х., претендира се и присъждането на разноски. Ответникът - интервюиращ орган Д. Т. при ДАБ, в писмено становище по делото чрез юрк. Р., оспори жалбата изцяло, иска от съда да постанови отхвърлянето ѝ. Претендира спазването на всички изисквания за законосъобразност на оспореното решение. След направен анализ на всички доказателства и твърдения, както и в предходното производство, интервюиращият орган установил, че няма данни за предприемане на действия за преследване или опасения от преследване или опасност от тежки посегателства по смисъла на ЗУБ, установени били противоречия за времето, през което е дал интервюто, заявеното при първото производство - не е бил член на политическа партия, не било известно какво политическо мнение е изразил и как тази информация достигнала до иракските власти, как молителят се е снабдил с присъдата. Поддържа е изводът, че представеното ново доказателство не обосновава допускане на молбата до производство, идентично и за представени копия на медицински доклади за осъществено физическо насилие на А. А. И. и А. И. Х., не доказвали кои е извършил насилието и по какви мотиви, не била приложена заповед за арест срещу М. А. И.. Позовава се и на общата ситуация в страната, относно понятието за нови елементи, както е разтълкувано от Съда на ЕС по делата LN и SN и LN и JP. Излага се и довод, че съображенията в молбата повтаряли вече разгледани такива, предмет на предходна административна и съдебна преценка. Счита за неотнормими обстоятелства, свързани със социалната интеграция на молителя в страната, не се установява и нарушение на принципа за забрана за връщане.

По делото са приети доказателствата по административната преписка и допълнително представена от ответника справка относно Република И., изготвена от Дирекция "Международна дейност" при Държавната агенция за бежанците, към дата 23.04.2026г.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, извърши дължимата преценка на оспореното решение на основанията по чл. 146 АПК, от фактическа и правна страна приема за установено следното:

По допустимостта на оспорването:

Оспореното решение е върчено на дата 05.05.2026г. на адвоката, като е представено пълномощно

от същата дата и само на български език, като подписът на упълномощителя значително се различава от положения на други документи по делото. Решението не е връчено на оспорващия. С оглед на констатация на съда, допълнително е представено пълномощно за адвоката.

По фактите и преценката на доказателствата съдът приема следното:

Според данните по делото, оспорващият М. А. И., лице от мъжки пол, [дата на раждане] в И., гражданин на И., етническа принадлежност - кюрд, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, които лични данни са установени с подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като не е представил документи за самоличност.

М. А. И. е подал за първи път молба за международна закрила с вх. № 1672/01.09.2025 г. на РПЦ-Х., по която е постановено Решение № 329 от 18.09.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което молбата е отхвърлена на основание чл. 70, ал.1 във връзка с чл. 13, ал.1, т. 1 и т. 2 ЗУБ, т.е. като явно неоснователна, "когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8, и чужденецът: 1. се позовава на основания извън предмета на този закон; 2. не посочва никакви причини за основателни опасения от преследване. Решението е оспорено пред съда, като с решение № 7918/29.10.2025 г., по адм. дело № 1661/2025г., Административен съд - Хасково е отхвърлил жалбата на иракския гражданин, влязло в законова сила. В рамките на това производство, оспорващият е заявил, че е живял в [населено място] и в [населено място], откъдето напуснал страната. Имал висше образование, бил кюрд по народност, работил като фризьор, общ работник и в ресторанти. Като причина да напусне И. е посочил, че групата Х. А., които и били шерият, им взели земята, преди две години тази група убила баща му, брат му тормозел него и майка им, от две години не смеел да се прибере вкъщи. Нямало друга причина да напусне страната си. Целта му била да дойде в България, посъветван от приятелите му, можел да продължи, но той искал да остане тук. Също е посочил, че е имал заплахата от групата Х. А., които заплашвали освен него и майка му и брат му, за да не търсят правата и земята си; също е споделил, че при преминаване на пост през 2024 г. от групата Х. А. упражнили върху него физическо насилие, това се случило отново и през месец ноември 2024 г. След това не му е оказвано насилие. Заявил е, че не е членувал в политическа партия или организация и не е имал проблеми с властите в страната си, не е бил арестуван, нито осъждан, имал проблеми на етническа основа - семейството му било заплашено от групата Х. А. през 2023 година, тъй като взели земята на цялото село и не им разрешавали да я обработват. Заявил е, че двадесет дни преди интервюто, т.е. преди 02.09.21025г., влязъл в страната нелегално, и след два дни бил заловен от властите и настанен в център от затворен тип за 10 дни. Видно от данните по преписката, първата молба за закрила е подадена чрез "Дирекция "Миграция" - МВР на дата 27.08.2025г., потвърдена пред орган на ДАБ на дата 01.09.2025г. По отношение на оспорващия е издадена Заповед № УРИ №5392 ПАМ - 924/23.08.2025г. от началника на 02 сектор при ООДЦ - СДВР, с която на основание чл. 41, т.1 от Закона за чужденците в Република България, на лице, с имена, I. М. - И. М., [дата на раждане], с гражданство И., е наложена принудителна административна мярка "ВръщанеЗдо страна на произход - И.", връчена на чужденеца на дата 23.08.2025г.

С рег. № УП 35942/15.04.2026 г. е заведена "последваща молба за международна закрила" на М. А. И., чрез адв. М., като е направено искане молбата да бъде допусната и да бъде открито производство по закрила по чл. 8 ЗУБ, на основание основателни опасения от преследване, основани на политическо мнение и принадлежност към определена социална група, счита, че за него са налице основанията по чл. 8 ЗУБ - без да конкретизира конкретна хипотеза от предвидените, иска молбата да бъде подробно разгледана. Според мотивите на последващата молба - л. 36 от делото, М. А. И. е издирван в И. и имал издадена Присъда, с която бил осъден на

6 години затвор, което на практика означавало, че има реална опасност да бъде задържан и отведен в затвор, ако се завърне в И. и допълнително имало риск за живота му. Счита, че са налице нови обстоятелства, които отговаряли на основанието да получи статут на бежанец по реда на чл. 8, ал. 1, вр. ал. 3, т. 3, ал. 4 от ЗУБ. Твърди и ще докаже, че спрямо него се осъществявало преследване, което се основавало на принадлежността му към социална група и не можел да получи закрила от държавата И.. Той бил кюрд и като такъв бил преследван от групировката Х. А., които оказвали физическо и психическо насилие върху него и неговото семейство в И. и която групировка убила баща му. Тази групировка контролирала район 3., обл. Тап А., а той и семейството му живеели в този район, а именно [населено място]. Групировката контролирала държавата и полицията в района им и по тази причина не можел да получи закрила, срещу него се осъществявала директна заплаха предвид издадена Заповед за арест на територията на И., за да бъде предаден на тази групировка. Изрично като ново обстоятелство е заявил, че на 22.01.2026 г. срещу него била издадена неприсъствена присъда, с която бил осъден на 6 години затвор. Бил обвинен, че по време на телевизионно интервю обидил публични власти. Именно в това се осъществявала репресията срещу него. Предвид горните обстоятелства, това бил поредният акт на срасналата се с държавата групировка да постигнат арест и съответни негативни последици за неговия живот. Като ново доказателство представя Решение (Присъда) от Апелативен съд на Н., Наказателен съд.

С последващата молба е направено искане молбата да бъде допусната до разглеждане и да бъде открито ново производство по закрила, с което да бъде разгледано реалното му положение в И. и невъзможността му да се завърне там, защото за него съществували основателни опасения от преследване, основани на политическо мнение и принадлежността му към определена социална група. Като доказателства към своята последваща молба, М. А. И. е приложил: копие и превод на Решение от Апелативния съд на Н., издадено на 22.01.2026 г.; копие и превод на медицински доклад за А. И. Х., Издаден на 21.09.2023 г.; копие и превод на медицински доклад за А. А. И., издаден на 20.09.2023 г.; копие и превод на смъртен акт, издаден на 07.10.2023 г.

В хода на производството по последващата молба за закрила на дата 15.04.2026г. чрез преводач, на иракския гражданин са връчени Указания относно реда за подаване на молба за международна закрила, за процедурата, който ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за международна закрила в Република България, придружен със Списък от организации, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за международна закрила.

По преписката е приобщена справка за Република И., изготвена от Дирекция "Международна дейност и проекти" с рег. № МД - 02-119/23.03.2026г., относно общото положение в страната; Актуална политическа и икономическа обстановка към 23.03.2026г., и за обстановката в Иракски К..

Оспореното по делото Решение № 144Х/04.05.2026г. е издадено от Д. Т. - интервюиращ орган. Със Заповед № РД-05-25/14.01.2025г. на председателя на ДАБ, Д. Т. - младши експерт в Регистрационно -приемателен център - [населено място], е определена за интервюиращ орган, който да извършва действията, определени в ЗУБ.

С Решение № 144Х/04.05.2026г. на основание чл. 76б, ал.1, т. 2 ЗУБ, не е допусната до производство последваща молба с рег. № УП 35942/15.04.2026 г., подадена от М. А. И.. В мотивите на решението са обсъдени наведените основания по първата молба за закрила, както и обстоятелствата, наведени в последващата молба и представените към същата писмени доказателства. При анализа на доказателствата и заявленията в производството по първата молба за закрила, органът е достигнал следните извод, че няма данни животът на М. А. И. да е бил в опасност, както и спрямо него да са предприемани каквито и да било действия, които да

предизвикат основателни опасения от преследване или опасност от тежки посегателства по смисъла на ЗУБ. При анализ на представеното копие на Решение от Апелативния съд на Н. е установил, че твърдението за задочна присъда след телевизионно интервю, дадено от молителя през 2026 г., е в противоречие с установения факт, че е напуснал страната си по произход през 2025 г. Твърдението му за участието му в телевизионно интервю, нито мястото и начина на осъществяването му през 2026 г. е прието за неподкрепено с никакви доказателства. Също така е изложен довод, че не е известно какво политическо мнение е изразено от молителя и как тази информация е достигнала до иракските власти, също не било известно как молителят се е снабдил с присъдата. Органът е направил паралел със заявеното в предходното производство, че не е членувал в политическа партия или организация и не е имал проблеми с властите в страната си. По тези съображения, интервюиращият орган е формирал извод, че представеното копие на решение от Апелативен съд на Н. не представлява ново доказателство, обосноваващо допускането на молбата до производство за международна закрила. Представените копия на медицински доклади за осъществено физическо насилие над А. А. И. и А. И. Х., не доказвали по безспорен начин кой го е причинил и какви са мотивите за това, а дори и да се приемат за достоверни, представените обстоятелства не представляват нови съществени факти от значение за личното положение на молителя. Също според мотивите на ответника, неподкрепени са останали и твърденията в последващата молба, че срещу М. А. И. се осъществявала директна заплахата предвид издадена Заповед за арест на територията на И., но такава заповед не е приложена като писмено доказателство.

В мотивите на оспореното решение се съдържа и анализ на ситуацията в И. и Иракски К. въз основа на данните по приобщената в хода на производството Справка с вх.№ МД-02-119/23.03.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, от която е направил заключение, че няма вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на И., който да е на ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че сигурността на М. А. И. ще бъде застрашена от самия факт на присъствието му в страната.

По делото е представена Справка с вх.№ МД-02-168/23.04.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, която съдържа данни за Република И., и конкретно актуална информация за района на [населено място], област Д., Иракски К.. Поради близостта си с граничния пункт И. Х. на границата с Т., З. е определен като ключов търговски и икономически център. От м. септември 2021г. районът на З. бил обявен за независима администрация в рамките на Иракски К. за да се улесни управлението на местните жители. Статутът на З. на "независима администрация" в рамките на Регионалното правителство на К., позволявало на местните власти по-голяма автономност при вземането на решения и управлението на бюджета. През м. 02.2026г. фокусът бил върху формирането на новия кабинет на Иракски К. а отношенията между двете основни политически партии - Д. партия, която доминирала и в [населено място], и Патриотичния съюз, оставали напрегнати, но стабилни по отношение управлението на границата. Посочени са данни за икономическото положение в З. - една от най-бързо развиващите се икономики в И., поради мащабни инвестиции и трансгранична търговия, изтъкнати са данни за размера на инвестициите през 2025 и 2026г. - в сектори туризъм, земеделие и инфраструктурни проекти, включващи изграждане на нови индустриални зони и

асфалтиране на 90% от пътната мрежа. В справката се съдържат данни за решения във връзка с вноса на стоки в И. поради блокиране на иракските пристанища през 2026 г. , за колебанията в производството на петрол. Що се касае до ситуацията със сигурността, е посочено, че към м. април ситуацията в обл. Д. е в центъра на важни събития, свързани със сигурността, като ситуацията в района оставала напрегната поради регионални конфликти и трансгранични атаки. През март и април 2026г. били регистрирани серия от нападения с дроне. Т. продължавала да поддържа военни бази и постове в северните части на област Д. като част от операциите срещу Кюрдската работническа партия, макар и през 2025г. да имало сигнали за мирни преговори , турската страна официално обявила през 2026г., че няма намерение да изтегля войските си, докато не бъде гарантирана пълна сигурност на границата. Към април 2026г. ситуацията със сигурността в З. оставала променлива и непредсказуема, белязана от погранични конфликти и спорадични актове с дроне. Периферните и погранични зони на З. били обект на военни действия - Т. провеждала удари в район на З., насочени срещу позиции на Кюрдската работническа партия. Посочено е, че [населено място] оставал ключов за логистиката.

Твърденията на оспорващия за групировката Х. А. са наведени още на личното интервю и обсъдени в мотивите на решението, с което е постановен отказ по първата молба за закрила. При тези обстоятелства, твърденията на оспорващия, че групировка контролирала държавата и полицията в района, в който живеел, не са нови и не обосновават допускане на последващата молба за закрила до производство.

Що се касае до твърденията на адв. М. за невярна преценка на фактите относно датата на интервюто, което оспорващият дал пред иракска медия, то годината на даденото интервю - именно 2026г. се съдържа в присъдата, представена с последващата молба и в превод. Последващата молба е написана на български език от адв. М., т.е. при оказана правна помощ, оспорващият е изтъкнал всички данни в своя подкрепа, но същите съдържат очевидни противоречия. Остава неясно как през 2026г. след като вече се е намирал на територията на Република България, оспорващият е дал интервю за иракска медия, няма данни и за конкретната медия.

Всичко изложено обуславя извод, че последващата молба се основава на съществени противоречия и непотвърдени данни, до степен, че следва да бъдат приети за недействителни и неотнормирани към оспорващия.

Необосновани са твърденията в жалбата, че органът е излязъл извън компетентността си да извърши проверка дали са представени нови доказателства към последващата молба за закрила. На първо място, проверката за достоверност и допускането до производство на последваща молба за закрила не може да се основава на данни за факти и обстоятелства, свързани с лични действия на молителя, които са изцяло противоречиви до степен, че следва да бъдат приети за

невероятни и недействителни. Да се приема допустимост на последваща молба само въз основа на представени документи, чиято автентичност и достоверност по начало не може да бъде проверена, без по същество да се прецени дали съдържат относими данни към личното положение на молителя, би съставлявало превратно тълкуване на правото и злоупотреба с права. При проверката на основанията на последващата молба, като основен принцип, органът следва да следи дали същата не е подадена с цел злоупотреба с право и избягване изпълнението на решение за връщане спрямо молителя, каквото в случая е издадено - .

Органът правилно е обсъдил цялостната ситуация в Иракски К., тъй като в случай, че приеме за неотнормими твърденията за предоставяне на статут на бежанец, задължително следва да провери дали не са налице основания за предоставяне на хуманитарен статут и да допусне служебно молбата.

Преди всичко изложено, съдът в заключение при горните факти и обстоятелства, формира извод за неоснователност на жалбата по делото.

Съдът, като прецени доказателствата по делото, както и валидността и законосъобразността на обжалвания административен акт с оглед основанията, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК, счита жалбата за процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, подлежащ на съдебен контрол, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на законоустановения срок за обжалване, но разгледана по същество за **неоснователна**.

Оспореното решение представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл. 146 от АПК. При преценката, съдът следва да провери актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните и процесуалноправните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

В тази връзка, Съдът не констатира допуснати процесуални нарушения, от категорията на съществени, които да ограничават правото на защита на лицето молител и предпоставка за отмяна на оспорения административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 АПК.

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, Председател на ДАБ при МС на РБ е предоставил правото да провежда ускорено производство по реда на Глава шеста, раздел Втори, от Закона за убежището и бежанците с цитираната по-горе заповед. Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 АПК задължителни реквизити с означение на фактическите и правните основания за издаването му чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и

бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила.

В случая безспорно подадената молба за закрила с рег. № УП 35942 от 15.04.2026 г. представлява последваща такава по смисъла на цитираната разпоредба на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ (при наличие на влязло в сила решение, с което е приключило производството по предоставяне на международна закрила и то в посока отказ да бъде предоставена международна закрила).

Следва да се посочи, че в съответствие с член 33, пар.1, буква г) от Директива 2013/32, в сила към датата на постановяване на оспореното решение, интервюиращият орган, е изследвал служебно втората предпоставка, предвидена алтернативно в разпоредбата за преценката на молбата като „недопустима" по смисъла на директивата – „основанието " не са се появили нови елементи или факти, свързани с това дали кандидатът отговаря на условията за предоставяне на международна закрила. Така интервюиращият орган е обсъдил подробно както наведените основания в последващата молба, така и съгласно справката за актуалната ситуацията в И..

Подадената от жалбоподателя последваща молба правилно е преценена за недопустима по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото в случая не са изложени нови относими факти, които да не са обсъдени в производството по първата молба за международна закрила.

Съдът приема, че заявените като нови обстоятелства в последващата молба – издадена присъда от съд в И. във връзка с дадено от М. А. И. интервю през 2026г. пред иракска медия, издадена заповед за арестуването му, са в пълно противоречие и без разумно обяснение за противоречието с другите данни за оспорващия, Посоченото от своя страна води до извод за недостоверност на представяната бежанска история.

На основание съществените противоречия за бежанската история на оспорващия, преценена в съвкупност по двете молби за закрила, съдът намира, че същата не следва да се кредитира с доверие.

Правилно е приетото в оспореното решение, че процесната последваща молба не съдържа нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на молителя или за държавата му на произход И., отговарящи на изискванията за допустимост на последваща молба за международна закрила.

Данни за нови факти и обстоятелства по разпоредбата на директивата не се установяват и пред съда, предвид заявеното от оспорващия по време на проведеното интервю по молбата му за международна закрила за населеното място, в което е живял в [населено място] и [населено място]. Следва да се посочи, че първоначално М. А. И. при регистрацията е заявил различно населено място, в което е живял - [населено място], обл. М., и не е представил документи за самоличността си, предвид поведението на оспорващия, то нито едно от заявените

от него обстоятелства за самоличността му не може да бъде кредитирано с доверие.

В допълнение към изложеното следва да се посочи, че с цитираното в жалбата решение на Съда на ЕС - Решението на Съда (трети състав) от 10 юни 2021 г. по Дело С – 921-19, е дадено тълкуване на член 40 параграф 2 от директива 2013/32/ЕС във връзка с чл. 4, параграф 2 от директива 2011/95/ЕС, в смисъл, че не допуска национално законодателство, съгласно което документ, представен от кандидат за международна закрила в подкрепа на последваща молба, автоматично се приема за непредставляващ „нов елемент или нов факт“ по смисъла на тази разпоредба, когато автентичността на този документ не може да бъде установена или източникът на такъв документ не подлежи на обективна проверка. Изложените в мотивите на оспореното решение мотиви не са свързани с невъзможност за проверка на Присъдата, а органът е обсъдил по същество данните в този документ - конкретно посоченото основание за постановяване на присъдата – дадено интервю пред иракска медия през 2026г. и въз основа на тези данни е формирал изводите си. От така даденото тълкуване не може да се направи извод за автоматична допустимост на последваща молба, към която е приложен документ с каквото и да е съдържание, преценката следва да бъде по същество и по въпроса дали съдържа „нов елемент или нов факт“. В случая автентичността или достоверността на представения документ към последващата молба за закрила не може да бъде проверена и в рамките на производство по предоставяне на международна закрила. След оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсещия закрила и държавата му на произход, правилно ответният интервюиращ орган на ДАБ е определил подадената от този кандидат молба за недопустима по чл. 13, ал. 2 ЗУБ.

По изложените съображения съдът приема оспореното решение за законосъобразно издадено, не се установяват основания за незаконосъобразност по смисъла на чл. 146, т.1 – 5 АПК. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. А. И., гражданин на И., с ЛНЧ [ЕГН], лице от мъжки пол, [дата на раждане] в И., срещу Решение № 144Х/04.05.2026г. на интервюиращ орган Д. Т. при Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл.76б, ал.1, т. 2 ЗУБ не е допусната последваща молба от дата 15.04.2026г. до производство по предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване, съгласно разпоредбата на чл. 85, ал. 4 ЗУБ.

Съдия